

og det er vigtigt af hensyn til grundvandsbevarelsen, for begge dele sker fortræffeligt i skovområder. Vore skove har nemlig en meget miljørigtig produktion med en meget beskeden anvendelse af miljøskadelige fremmedstoffer. Vi har derudover en interesse i skovrejsning, da det er en af de bedste CO₂-bindinger.

Det Konservative Folkeparti har allerede i Miljø- og Planlægningsudvalget rejst spørgsmålet, og vi håber på at få svar på det i løbet af udvalgsbehandlingen.

Skal det lykkes at skabe bedre skove, må vi give ejerne mulighed for at tjene penge på skovene. Derfor må vi have afskaffet grundskatterne på området, og selv om vi er tøvende over for tilskud, vil vi se positivt på at bruge de mulige EU-tilskud på området. Vi har blot det problem, at kun ca. 6 pct. er udpeget til skovrejsningsområder, og hvis vi skal have fordoblet skovområdet, rækker det ikke langt.

Lovforslaget indeholder en række bemyndigelser, og vi vil i udvalget bede ministeren beskrive ganske nøje, hvordan de tænkes benyttet, så vi ikke køber katten i sækken.

Der er i lovforslaget lagt op til produktionsafgifter. Det er Det Konservative Folkeparti ikke umiddelbart indstillet på at følge, men vi vil naturligvis drøfte sagen grundigt og høre, om der på dette område i modsætning til andre områder skulle være behov for at indføre dem.

Sluttelig vil vi benytte lejligheden til at se nærmere på skovrejsningsmulighederne langs vore kyster. Nationalsangens ord om, at bøgen spejler sig i bølgen blå, må gerne fortsat være virkelighed.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg er meget tilfreds med De Konservatives tale om skovrejsningsproblematikken, og den vil jeg gerne følge lidt op, idet der er jo nogle målsætninger om, hvor meget skov der skal være i Danmark i en trægeneration. Den er beregnet til at være ca. 100 år, men hvis det er nåletræer, er den jo nok kortere, og er det egetræer, er den nok længere. Men lad nu det ligge.

Det, der er interessant, og som man må spørge sig selv om med hensyn til tilskud i forbindelse med skovrejsningsproblematikken, er, om man ved kun at reservere dem for de mørkegrønne områder kan nå sit mål. Det er den ene problemstilling, som man med ønsket om at få mere skov står over for.

Det andet, som jeg ønsker at nævne i forbindelse med skovrejsning, er jo, om disse tilskudsmuligheder kunne blive såkaldt »flatrated«, altså at tilskuddet var det samme, uanset hvilke udgifter lodsejeren måtte have i forbindelse med skovrejsning. I dag er det jo sådan, at man i de mørkegrønne områder får 75 pct. tilskud til tilplantningsdelen m.v., men kun til de afholdte udgifter.

Jeg tror, at man kunne aktivere skovfolket meget mere ved at komme med et fast tilskud i forbindelse med skovrejsningsproblematikken, sådan at det var op til den enkelte, hvordan vedkommende udfyldte disse rammer. Nogle kunne måske gøre det billigere end andre og andre igen måske dyrere end gennemsnittet. Det kunne være et godt incitament til at få rejst noget skov inden for et forholdsvis kort åremål.

I forbindelse med Skovrådet er der lige en ting, som ikke har været nævnt så meget, og det er selvfølgelig, at landbruget, så vidt jeg kan læse af lovforslaget, nu mister sin plads i Skovrådet. Og i relation til skovrejsning kan det være interessant for landbruget stadig væk at være med i Skovrådet. Også den problematik vil jeg gerne bede ministeren om kort at kommentere: Hvordan agtes landbruget indplaceret i Skovrådet, når spørgsmål om skovrejsning er på dagsordenen?

Anni Svanholt (SF):

I SF mener vi, at det er vigtigt, at Danmark i handling lever op til sine internationale forpligtelser for at kunne stå stærkt i argumentationen i de internationale forsamlinger.

Dette lovforslag har til hensigt at ændre skovloven i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser vedrørende skove og den politik, der kom til udtryk i regeringens redegørelse om en samlet dansk skovpolitik, den såkaldte skovpolitiske redegørelse fra 1994.

Synspunktet i redegørelsen om en samlet dansk skovpolitik var følgende:

»Strategien lægger vægt på, at udviklingen i landets skove som helhed skal være bæredygtig. Det overordnede ansvar ligger hos de nationale myndigheder, som bør opstille lovgivning og incitamentter til at sikre og fremme bæredygtig skovdrift i overensstemmelse med kriterierne.«

Det stod der faktisk, og derfor havde vi i SF også forventet, at tankegangen bag bæredygtig skovdrift ville være kommet til udtryk i denne lovændring. Det er desværre ikke tilfældet, for målsætningen for 1989-loven er fastholdt. Det